

THE MAGAZINE FOR EXPATRIATES IN HUNGARY

BudapestMAGIC

family

what's on

culture

town & country

trend

business

arts & science

sport & hobby

JULY 2008

The busy
Ráday
becomes a
cult-street

Parade
of stars on
this year's
SZIGET

Парад
мировых
звёзд в этом
году на
СИГЕТе

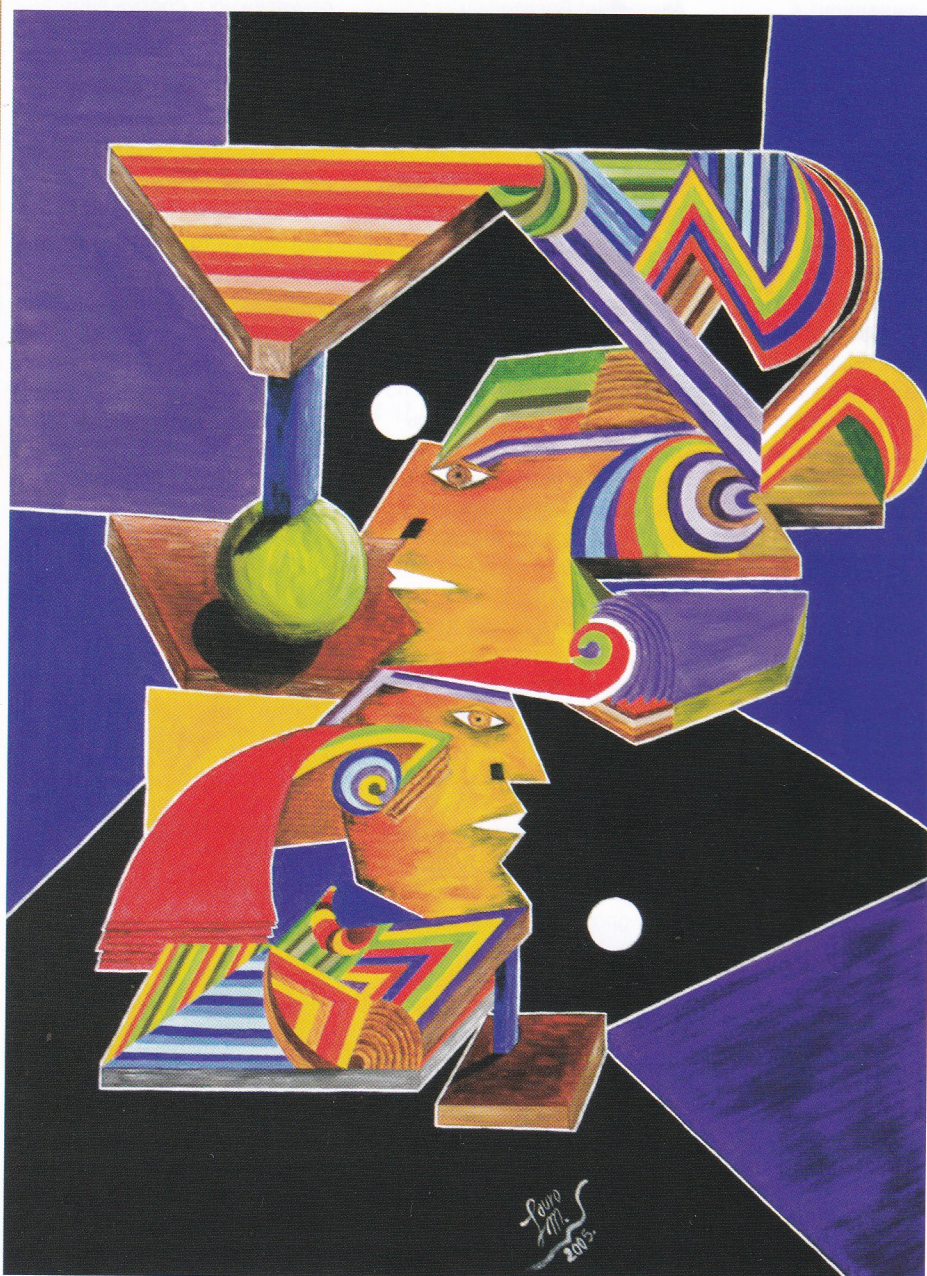
Летняя мода
под знаком
красоты,
удобства и
качества

Painful happiness of colours

Painful happiness of colours

Lauro Vicente Minga Guamán learned the art of painting in his homeland, Ecuador. He gained experience in the studios of famous contemporary painters. From the far Saraguro he arrived in the heart of Europe. You can see that his is influenced by these experiences. The 33 year old painter has lived in Hungary since 2003. He has his unique style that does not only manifest in the application of different techniques but also a colourful reflection of a contradiction-filled rich emotional world.

The emotional background is formed out of the loving atmosphere of a homeland which is rich in tradition. As a reaction to the new scenery, this atmosphere has been stirred and created deep contradictory emotions. He applies strong contrasts: he starts off on a black and white base then with the help of strong colours- reminding us of the colourful world of Indian cultures- he conjures happiness onto the canvas. The faces often appear with a mysterious Mona Lisa style contradiction. Every detail has a message that we all have to interpret according to our inner world or momentary emotional state.

The combination of geometric, natural or human forms express the materialised world without emotions lurking behind the human forms. As a symbol of the pain felt about the negative things in life, the teardrops appear again and again, so do the red blurs indicating blood or wounds. The hands either begging with the palms up or holding on to something downwards suggest a desperate protest. The closed mouths on the pictures are evidence of the lack of communication and isolation. The eyes do not meet, faces look above or away from each other. This conveys the selfishness of people and the turning away from each other.

This deep sorrow is loosened by the use of happy colours reflecting the multi-colour beauty of the world. It also inspires us to build a better, more humane future together. This hope is also emphasized by the teardrop petal shaped flowers that break through walls in spite of all obstacles.

The hope that is an inevitable part of the life of all artists, such as Lauro Vicente Minga Guamán.

Színek fájdalmas vidámsága

Lauro Vicente Minga Guamán hazájában, Ecuadorban tanulta a festészetet és ismert kortárs festők műhelyében szerzett tapasztalatot. Ezzel a háttérrel érkezett a távoli Saraguro-ból Európa szívébe s ez művészetére is nagy hatással volt. A most 33 éves művész 2003 óta él Magyarországon, ahol saját stílust alakított ki, mely nemcsak a különböző technikák alkalmazási módjában nyilvánul meg, hanem egyben egy ellentmondásokkal teli, gazdag érzelmi világ szín pompás tükröződése.

Az érzelmi háttér a szülőföld hagyományokban gazdag, szeretetteljes légkörében alakul ki, de az új környezet hatására felkavarodott, és ez mély, ellentmondásos érzelmeket váltott ki. Erős kontrasztokat alkalmaz: fekete-fehér alapon indít, majd szintén erőteljes – az indián kultúrák színvilágára emlékeztető -

színek kavalkádjával vidámságot varázsol a vászonra. Az arcok sokszor Mona Lisa-féle sejtelmes ellentmondásossággal rajzolódnak ki, minden részletnek üzenete van, melyet a szemlélődő saját belső világa, illetve pillanatnyi lelki állapota szerint értelmezhet.

A geometriai és természeti, vagy emberi formák kombinálása az emberi külső mögött rejtőző eltárgyasult, érzelmek nélküli világot fejezi ki. A világ negatív dolgai feletti fájdalom jelképeként újra és újra feltűnő könnyecsek, esetleg vérre, vagy sebre emlékeztető piros foltok, a tenyérrel felfelé tartott kérő, vagy lefelé valamibe belekapaszkodó kezek kétségbeesett tiltakozást sugallnak. A szájak zártsága talán éppen a kommunikáció hiányára, az elszigetelődésre utal, a tekintetek nem találkoznak, az arcok egymás felett, vagy más irányba néznek el, mely az emberek önzését, egymástól való elfordulását jelzi.

Ezt a mély szomorúságot oldja fel a világ sokszínű szépségét tükröző vidám színhasználat, mely egyben arra inspirál, hogy egy jobb és emberibb jövőt alakítsunk ki közösen. A minden nehézség ellenére a falon is áttörve burjánzó könnyecsepp szirmú virágok is ezt a reményt támasztják alá.

A remény, amely minden művész, így Lauro Vincente Minga Guamán életének is elmaradhatatlan kísérője.

